

inni członkowie rodziny; każdemu z nich przysługuje ta kwota niezależnie od odszkodowania przysługującego małżonkowi lub dzieciom.

2. Kwotę odszkodowania, ustaloną w myśl ust. 1 pkt 1 lub 2, dzieli się w równych częściach między uprawnionych.

§ 5. 1. Kwoty jednorazowych odszkodowań ulegają corocznemu podwyższeniu o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce społecznej w roku poprzedzającym rok podwyżki. Kwoty jednorazowych odszkodowań wynikające z podwyżki zaokrągla się w górę do pełnych 1 000 zł.

2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłasza w Monitorze Polskim wysokość kwot jednorazowych odszkodowań, o których mowa w ust. 1.

3. Podwyższone kwoty jednorazowych odszkodowań mają zastosowanie do wniosków o jednorazowe odszkodowanie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową albo zwiększenie uszczerbku bądź związek śmierci pracownika (rencisty) z wypadkiem oraz chorobą zawodową został stwier-

dzony począwszy od dnia ogłoszenia podwyższonych kwot jednorazowych odszkodowań w Monitorze Polskim.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się również przy ustalaniu wysokości jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków w drodze do pracy i z pracy.

§ 7. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w kwotach ustalonych w § 2—4, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy, wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy oraz chorobą zawodową bądź zwiększenie takiego uszczerbku na zdrowiu, a także związek śmierci pracownika (rencisty) z wypadkiem albo chorobą zawodową został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1986 r. w sprawie podwyższenia niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 38, poz. 186).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z tym że przepis § 4 wchodzi w życie z dniem 1 października 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

200

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

w sprawie przeprowadzania kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych przez Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości oraz terenowe urzędy miar i jakości.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb przeprowadzania kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych w jednostkach gospodarki społecznej i nie społecznej, zwanych dalej „jednostkami kontrolowanymi”, przez Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości oraz terenowe urzędy miar i jakości, zwane dalej „organami kontroli”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o kontroli bez bliższego określenia, rozumie się przez to kontrolę jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa wewnętrznego kraju oraz porządku publicznego, jak również do kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych wytwarzanych przez jednostki organizacyjne podległe Ministrom Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości.

§ 4. Kontrolę należy organizować jako:

1) komisaryczną — obejmującą kompleksowo występujące w jednostce gospodarki społecznej czynniki

o charakterze techniczno-organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, wpływające na obniżenie poziomu jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych,

2) problemową — obejmującą wybrane problemy o charakterze techniczno-organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, dotyczące jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, mające wpływ na jakość,

3) uproszczoną — obejmującą:

- a) sporządzenie odpowiedniej informacji dla organów administracji państwowej,
- b) zbadanie określonych spraw dotyczących jakości, wynikających ze skarg i wniosków oraz listów obywateli,
- c) dokonanie oceny wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 5. 1. Kontrole komisaryczne są przeprowadzane w tych jednostkach gospodarki społecznej, które wytworzyły wyroby przeznaczone w szczególności na rynek wewnętrzny oraz materiały, surowce i wyroby kooperacyjne powszechnego zastosowania o jakości gorszej od ustalonych dla nich wymagań jakościowych.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 są przeprowadzane w szczególności w wypadkach, gdy dotychczasowe kontrole lub inne działania nie spowodowały poprawy jakości wyrobów.

3. Kontrole problemowe i uproszczone są przeprowadzane w jednostkach gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej, których wyroby świadczone usługi oraz wykonywane roboty i obiekty budowlane wykazują nieodpowiednią jakość.

§ 6. 1. Poziom jakości przedmiotu kontroli ocenia się na podstawie odpowiednich Polskich Norm i norm branżowych, wzorców, dokumentacji technicznej, warunków technicznych lub innych przepisów szczególnych albo umów określających wymagania jakościowe i metody badań przedmiotu kontroli.

2. Jakość wyrobu podlegającego kwalifikacji jakości, oznaczonego znakiem bezpieczeństwa lub państwowym znakiem jakości, ocenia się z uwzględnieniem ustalonych dla niego kryteriów kwalifikacyjnych.

§ 7. 1. Kontrola komisaryczna obejmuje w szczególności

- 1) wszystkie fazy procesu produkcyjnego, począwszy od wprowadzenia do tego procesu surowców i materiałów,
- 2) przestrzeganie ustalonych procesów technologicznych,
- 3) działalność normalizacyjną, w tym również zakres objęcia normami wytwarzanych wyrobów, poziom wymagań techniczno-użytkowych zawartych w normach i stopień przestrzegania norm,
- 4) legalność i rzetelność narzędzi pomiarowych oraz zgodność stosowania ich z dokumentacją techniczną,
- 5) skuteczność działania zakładowej służby kontroli jakości,
- 6) wypełnianie obowiązków w sprawie zapewnienia jakości przez służby techniczne,
- 7) powiązania z dostawcami i odbiorcami w zakresie spraw jakości, a w szczególności warunki zawierania umów, ściągane i płacone kary, odbiory jakościowe itp.,
- 8) skuteczność mechanizmów ekonomicznego oddziaływania na jakość, w szczególności przez ceny, podatki, kredyty itp.,
- 9) skuteczność oddziaływania zachęt i sankcji materialnych na poprawę jakości,
- 10) wpływający na sprawy jakości stan techniczny środków produkcji oraz wyposażenia, ze szczególnym uwzględnieniem aparatury i przyrządów kontrolno-pomiarowych,
- 11) prawidłowość oznaczania wyrobów wprowadzanych do obrotu obowiązującymi oznaczeniami, w tym również artykułów żywnościowych oraz wyrobów mogących zagrażać zdrowiu lub życiu,
- 12) funkcjonowanie serwisu łącznie z zaopatrzeniem w części zamienne,
- 13) realizację zadań w zakresie poprawy jakości, ujętych w narodowym planie społeczno-gospodarczym oraz w zakładowych planach poprawy jakości.

2. Zalecenia bieżące w sprawach, o których mowa w ust. 1, są sporządzane przez kontrolującego na piśmie i przekazywane kierownikowi jednostki kontrolowanej.

3. Kontrola komisaryczna działa w kontrolowanej jednostce do czasu zaprzestania produkcji niewłaściwej

jakości i uzyskania stabilnego, zgodnego z ustalonymi wymaganiami, poziomu jakości wyrobów lub poziomu jakości optymalnego w danych warunkach techniczno-ekonomicznych.

4. Przeprowadzający kontrolę może zwrócić się o współdziałanie do organu kontroli specjalistycznej w zakresie oceny jakości przedmiotu kontroli i dostaw kooperacyjnych oraz zastosowania odbiorów obowiązkowych.

5. W toku komisarycznej kontroli jednostka kontrolowana nie powinna być obejmowana kontrolami innych jednostek w zakresie pokrywającym się z przedmiotem kontroli.

§ 8. Organy kontroli przeprowadzają kontrole

- 1) komisaryczne — na podstawie decyzji Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości,
- 2) problemowe — według planu ustalonego przez organ kontroli,
- 3) uproszczone — na podstawie decyzji organu kontroli.

§ 9. 1. Kontrole problemowe i uproszczone przeprowadzają pracownicy organu kontroli, na podstawie wydanego przez organ kontroli imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacji służbowej lub dowodu osobistego, z zastrzeżeniem § 10.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli komisarycznej wydaje Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości.

3. Zasięganie informacji dotyczących przedmiotu kontroli oraz żądanie wyjaśnień od pracowników jednostek organizacyjnych innych niż jednostka kontrolowana nie wymaga dodatkowego upoważnienia.

§ 10. W kontroli mogą brać udział również specjaliści z innych organów kontroli specjalistycznej, za zgodą kierownika organu zatrudniającego specjalistę, na podstawie imiennego upoważnienia, wydanego przez organ kontroli.

§ 11. 1. Przewodniczącego zespołu przeprowadzającego kontrolę wyznacza organ kontroli.

2. Przewodniczący zespołu przed rozpoczęciem kontroli informuje kierownika jednostki kontrolowanej o przedmiocie kontroli, okazuje dokumenty uprawniające do jej przeprowadzenia oraz dokonuje odpowiednich adnotacji w książce ewidencji kontroli prowadzonej przez tę jednostkę.

§ 12. 1. Kontrolę przeprowadza się w dniach i godzinach pracy, obowiązujących w jednostce kontrolowanej. Kontrolę poza godzinami pracy lub w dni wolne od pracy przeprowadza się za zgodą kierownika jednostki kontrolowanej.

2. Przeprowadzający kontrolę są uprawnieni do wstępu oraz poruszania się na terenie jednostki kontrolowanej na podstawie dokumentów, o których mowa w § 9 ust. 1, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej.

3. Przeprowadzający kontrolę podlegają przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz przepisom o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej, obowiązującym w jednostce kontrolowanej.

§ 13. Przeprowadzający kontrolę ulega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego roszczeń, praw lub obowiązków albo roszczeń, praw lub obowiązków jego małżonka, krewnych lub powinowatych bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, a także w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogą mieć wpływ na bezstronność jego postępowania.

§ 14. 1. Kontrolujący są uprawnieni do pobierania próbki wyrobu, zwanej dalej „próbką”, w celu dokonania badania i oceny jakości kontrolowanej partii wyrobów.

2. Próbkę pobiera się w jednostce kontrolowanej w obecności kierownika tej jednostki lub wyznaczonego pracownika.

3. Próbkę należy pobrać w sposób określony w Polskich Normach lub normach branżowych, a jeżeli normy nie zawierają postanowień w tym zakresie, próbka powinna być pobrana zgodnie z warunkami technicznymi lub normami zakładowymi.

4. W uzasadnionych wypadkach kontrolujący są zobowiązani do oznakowania pobranej próbki w sposób zabezpieczający przed ewentualną jej zamianą.

5. Koszty związane z pobraniem, transportem i badaniem próbki oraz koszty wyrobu stanowiącego próbkę ponosi jednostka kontrolowana.

6. Próbka wyrobu badana poza jednostką kontrolowaną podlega zwrotowi do tej jednostki, z wyjątkiem próbki wyrobu rolno-spożywczego.

§ 15. 1. W razie stwierdzenia, że jakość przedmiotu kontroli nie odpowiada ustalonym wymaganiom, kontrolujący, w porozumieniu z jednostką kontrolowaną, ustala przyczyny nieodpowiedniej jakości.

2. Kontrolujący jest uprawniony do żądania wyjaśnień i oświadczeń.

3. W razie potrzeby kontrolujący zabezpiecza dowody. Odpisy i wyciągi z tych dowodów mogą być dokonywane tylko za jego zgodą.

§ 16. W razie stwierdzenia, że przedmiot kontroli zagraża życiu, zdrowiu lub środowisku, kierownik jednostki kontrolowanej jest zobowiązany do podjęcia działań zmierzających do niezwłocznego usunięcia tych zagrożeń.

§ 17. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół kontroli, zwany dalej „protokołem”.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki kontrolowanej oraz jej organu założycielskiego lub jednostki nadrzędnej,
- 2) imię i nazwisko kierownika jednostki kontrolowanej, kierownika komórki kontroli jakości w tej jednostce oraz pracowników udzielających wyjaśnień w toku kontroli,
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- 4) imiona i nazwiska kontrolujących, numery i daty upoważnień do kontroli oraz nazwę organu kontroli,
- 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- 6) ustalenia i fakty stanowiące podstawę oceny jakości przedmiotu kontroli,

7) określenie przyczyn nieodpowiedniej jakości przedmiotu kontroli na podstawie oceny działań, o których mowa w § 7, oraz osób odpowiedzialnych i zastosowanych sankcji,

8) wyszczególnienie działań i środków, które w toku kontroli podjął przeprowadzający kontrolę oraz kierownik jednostki kontrolowanej w celu uzyskania poprawy jakości przedmiotu kontroli,

9) informację dla kierownika jednostki kontrolowanej o przysługujących mu uprawnieniach przewidzianych w § 18 ust. 1 i 2.

3. Do protokołu kontroli komisarycznej dołącza się kopie zaleceń, o których mowa w § 7 ust. 2.

4. Protokół kontroli podpisują przewodniczący zespołu kontroli oraz kierownik jednostki kontrolowanej.

§ 18. 1. Jeżeli przed podpisaniem protokołu kontroli kierownik jednostki kontrolowanej wniósł zastrzeżenia co do ustaleń w nim zawartych, kontrolujący powinien ustosunkować się w treści protokołu do tych zastrzeżeń.

2. Protokół kontroli, którego podpisania odmówił kierownik jednostki kontrolowanej, podpisuje przewodniczący zespołu kontroli, czyniąc w protokole wzmiankę o przyczynie odmowy podpisania protokołu.

3. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania pokontrolnego.

§ 19. W razie stwierdzenia, że jakość przedmiotu kontroli nie odpowiada określonym wymaganiom lub innych uchybień i nieprawidłowości mających wpływ na obniżenie jakości, właściwy organ kontroli:

- 1) występuje do kierownika jednostki kontrolowanej o niezwłoczne podjęcie działań zmierzających do osiągnięcia zgodności wyrobów z ustalonymi wymaganiami jakościowymi oraz stabilności procesu produkcyjnego, a także o wstrzymanie wysyłki wyrobów o nieodpowiedniej jakości,
- 2) kieruje do kierownika jednostki kontrolowanej zalecenia pokontrolne; kopię tych zaleceń przesyła do wiadomości jej organu założycielskiego lub jednostki nadrzędnej,
- 3) występuje do właściwych organów o ukaranie lub spowodowanie ukarania osób winnych albo prowadzi dochodzenie oraz wnosi i popiera oskarżenie w postępowaniu uproszczonym w sprawach o przestępstwa z art. 31 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181),
- 4) kieruje do właściwych organów wnioski o podjęcie stosownych działań przewidzianych przepisami prawa, dotyczących zastosowania sankcji ekonomicznych, wydania zakazu zakupu i sprzedaży lub wstrzymania produkcji wyrobów.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1979 r. w sprawie przeprowadzania kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych przez Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości (Dz. U. Nr 19, poz. 112).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda